

Hit-tételek > „Az ékesszólásról” részletei <

I.

Gondolkodtam, lehet-e Isten.
Sóvárogtam, hogy bárha lenne.
Aztán egyszer átjárt az érzés,
igazán van, és utat nyitott
elmémbe a hittételeknek.

II.

Az agyrázkódás miatt néhány dologra
nem emlékeztem. Így a balesetre magára,
arra, hogy ki vezetett, ki volt még a kocsiban,
dohányzom-e az idő tájt, és hogy végül is
mire jutottam: van Isten vagy nincs.

III.*

„Halkabban a víznél, mélyebben a fűznél,
vékonyabban az elrejtett tűznél,
mint péknél a megsodort tészta,
mint perecek alusznak a szentek —
ne zavard álmát az érinthetetlenek.”

IV.

Ágya alá tétette éjszakára
két kicsi kihullott tejfogát,
a fogtündérek ilyen esetben
reggelre ajándékot hoznak —
higgyen-e bennük tovább?

V.

De jó volt, amikor még vallásos voltam.
Bíztam, halálig kitart az alázat,
a kételyek, ha vannak, csak erőt adnak,
és nemcsak az áldozati ostyának,
de Jézus-íze volt annak az életnek.

VI.

Úgy hinni Istenben, mint a Napban:
nem tűnődve sokat, ki ő-mi ő,
egyszerűen csak tudni, hogy ott van,
hogy nagy-nagy hálával tartozom neki,
és földerülni még a gondolatára is.

VII.

Mint amikor egy kép élet, mélységét veszti,
és már csak színes foltok összessége,
sík drapéria,
úgy szürkül el a világ, ha megrendül a hit,
még egy sátánistának is.

* Módosított idézet El Kazovszkij *A szentekről és a szavakról* című verséből, Kemény István fordításából.

Nyilas Atilla (1965) költő, legutóbbi kötete: *„Szerelme-gyermek”* (Szoba Kiadó, 2010). *„Az ékesszólásról”* írása idején NKA-ösztöndíjban részesült, a mű Facebook-oldala: <https://www.facebook.com/ekesszolas>.